Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1887. Wydano i rozesłano dnia 31. Marca 1887. Część VIII.

Nr. 16.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. Lutego 1887, l. 12.352, o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Skałacie prawa do pobierania myta drogowego na drodze gminnej Podwołoczyska-Grzymałów.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z d. 15. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Skałacie prawa do pobierania myta na drodze gminnej Podwołoczyska-Grzymałów:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Podwołoczyska-Grzymałów, Wydziałowi powiatowemu w Skałacie, jako Władzy nadzorującej na rzecz funduszu konserwacyjnego tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są gminy i obszary dworskie, przez których terytoryum droga przechodzi, w myśl postanowień ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże opłaty.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 28. Lutego 1887.

Zaleski w. r.

Nr. 17.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 22. Lutego 1887 L. 65.522, prostujące pomyłki druku, zaszłe przy zamieszczeniu w części XXII. Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych Nr. 73 z r. 1886 obwieszczenia o przyznaniu spółkom wodnym uwolnienia od stempli i należytości prawnych.

W zamieszczonem w części XXII. Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych Nr. 73 z r. 1886 tutejszem obwieszczeniu z 1. Września 1886 o przyznaniu spółkom wodnym uwolnienia od stempli i należytości prawnych, wkradły się następujące omyłki druku, które się niniejszem prostuje, a mianowicie:

w 4tym wierszu tytułu obwieszczenia zamiast „potoku Nowy Breń z dopływami“, winno być „potoku Stary Breń z dopływami“;

w 5tym wierszu tytułu zamiast „rzeki Wisłoki“, winno być „rzeki Wisłoka“; w końcu

w 4tym wierszu tekstu obwieszczenia zamiast „potoku Nowy Breń z dopływami rzeki Wisłoki“, winno być „potoku Stary Breń z dopływami rzeki Wisłoka“.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 22. Lutego 1887.

Zaleski w. r.

Nr. 18.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Marca 1887, do L. 13.206, względem zezwolenia gminie Koziary, na pobór dodatku do podatków bezpośrednich.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. Lutego b. r. Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

„Sejm zezwala gminie Koziary pobierać w 1887 roku 80% dodatek do podatków bezpośrednich na pokrycie potrzeb gminy".

Co się podaje do wiadomości wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. Lutego 1887, L. 3070.

Lwów, dnia 5. Marca 1887.

Zaleski, w. r.

Nr. 19.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Marca 1887, L. 13.207, względem zezwolenia gminom Smorze górne i Felizienthal na pobór wyższych dodatków do podatków bezpośrednich.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19. Lutego 1887 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, następującej treści:

„Gminom Smorze górne i Felizienthal, powiatu Stryjskiego, zezwala się pobierać w r. 1887 w celu pokrycia potrzeb gminy, wyższe dodatki do podatków bezpośrednich, a mianowicie:

gminie Smorze górne w wysokości (70) siedmdziesiąt procent;

gminie Felizienthal zaś w wysokości (74) siedmdziesiąt cztery procent.

Co się podaje do wiadomości w skutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 23. Lutego 1887, L. 3223.

Lwów, dnia 6. Marca 1887.

Zaleski, w. r.

Nr. 20.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Marca 1887, L. 13.403, względem zezwolenia gminie Dąbrowa na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. Lutego 1887 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. Stycznia 1887, następującej treści:

„Gminie miasteczka powiatowego w Dąbrowej, zezwala się pobierać w latach 1887, 1888, 1889, 1890, 1891 i 1892, 80% dodatek do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa".

Co się podaje do wiadomości wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. Lutego 1887, L. 3071 z nadmienieniem, że w myśl powołanego Najwyższego postanowienia, pobór powyższego dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa za czas przed ogłoszeniem tego Najwyższego postanowienia nie ma mieć miejsca.

Lwów, dnia 7. Marca 1887.

Zaleski, w. r.

Nr. 21.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Marca 1887, L. 13.403, względem zezwolenia gminie miasta Złoczowa na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. Lutego 1887 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. Stycznia 1887, następującej treści:

„Gminie miasta powiatowego Złoczowa zezwala się pobierać w latach 1887, 1888 i 1889, 100% dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa".

Co się podaje do wiadomości wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. Lutego 1887, L. 3071, z nadmienieniem, że w myśl powołanego Najwyższego postanowienia pobór po-

wyższego dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa za czas przed ogłoszeniem tego Najwyższego postanowienia nie ma mieć miejsca.

Lwów, dnia 7. Marca 1887.

Zaleski, w. r.

Nr. 22.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Marca 1887, L. 13.403, względem zezwolenia gminie Kopyczyńce na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. Lutego 1887 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. Stycznia 1887, następującej treści:

„Sejm zezwala gminie miasteczka Kopyczyńce w powiecie Husiatyńskim, na pobór w roku 1887, 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa“.

Co się podaje do wiadomości wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22. Lutego 1887, L. 3071, z nadmienieniem, że w myśl powołanego Najwyższego postanowienia pobór powyższego dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa za czas przed ogłoszeniem tego Najwyższego postanowienia, nie ma mieć miejsca.

Lwów, dnia 7. Marca 1887.

Zaleski, w. r.

Nr. 23.

Ustawa

z dnia 2. Marca 1887, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta powiatowego Przemyśla na pobór opłaty od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

§. 1.

Gminie miasta Przemyśla wolno pobierać przez przeciąg lat dziesięciu licząc od dnia wejścia tej ustawy w życie, opłatę od psów, utrzymywanych w obrębie miasta Przemyśla i przedmieść jego.

§. 2.

Opłata ta wynosić ma kwotę dwu *zł.* w. a. rocznie od każdego psa, a jednego *zł.* w. a. od każdej suki, i uiszczaną będzie w dwu, ratach półrocznie z góry w dniu 1. Stycznia i 1. Lipca płatnych.

§. 3.

Od opłaty wolne są:

a) szczenięta nie mające więcej nad dni trzydzieści,

b) psy, które służą do strzeżenia lub przemysłu.
Pierwsze o ile przez dzień są trzymane na uwięzi, drugie o ile służą trudniącym się pędzeniem bydła, lub używane bywają do ciągnienia ciężarów w zaprzęgu.

c) Psy należące do osób nie miejscowych t. j. osób, które mają swe stałe zamieszkanie po za obrębem Przemyśla, a przytem dłużej nad trzy miesiące w Przemyślu się nie zatrzymują.

§. 4.

Spis psów odbywa się corocznie.

Tak posiadacze domów jak i posiadacze psów, obowiązani są do zgłaszania psów.

W tym celu zgłosi się u Zwierzchności gminnej każdy posiadacz domu lub jego zarządca o dwie karty zgłoszenia, jednę na psy podlegające opłacie, drugą na psy od niej uwolnione.

Karty te po wypełnieniu przez posiadaczy psów, winny być w terminie dni ośmiu przez posiadacza lub zarządcę domu podpisane i Zwierzchności gminnej zwrócone, a to pod karą 2 do 5 zł. w. a.

Jeżeli posiadacz psa nie wypełni karty, uskuteczni to za niego posiadacz lub zarządca domu i zrobi stosowną wzmiankę we właściwej rubryce uwag.

Posiadacz psa, wzbraniający się wypełnić kartę, ulegnie karze 2 do 5 zł. w. a.

§. 5.

W karcie zgłoszenia dla psów uwolnionych od opłaty, wyrazić należy przyczynę uwolnienia.

§. 6.

W ciągu dni 14tu po rozpoczęciu półrocza t. j. po 1. Stycznia i po 1. Lipca, każdy posiadacz psa obowiązanym jest uiścić półroczną opłatę, na którą odbierze pokwitowanie wraz ze znaczkiem, wyrażającym rok i liczbę porządkową spisu psów.

Posiadacze psów uwolnionych od opłaty, winni zgłosić się w powyższym terminie o kartę uwolnienia, wyrażającą czas i dom, dla którego służy. Dla psów używanych do pędzenia bydła, nie mniej dla psów osób czasowo bawiących w Przemyślu, wydane będą za opłatą 10 ct. w. a. marki odmiennego kształtu.

§. 7.

Szczenięta, które mają więcej jak dni trzydzieści, winny być po upływie tego terminu najdalej w dni ośm, ustnie lub pisemnie do opłaty zgłoszone.

Również i psy, które po upływie perjodycznego terminu zgłoszenia nabyte zostaną, lub po upływie tego terminu na własność nowego posiadacza przechodzą, winny być najdalej w ciągu dni ośmiu, ustnie lub pisemnie na nowo zgłaszane i opłata od nich za bieżące półrocze złożoną, o ile już przedtem uiszczoną nie była.

Jeżeli posiadacz psa zgłoszonego, który w ciągu półrocza padł, zaginął, sprzedanym został, lub w inny sposób wyszedł z jego posiadania, chce uwolnić się od obowiązku poniesienia opłaty za następujące półrocze, winien w terminie dni 14. od rozpoczęcia nowego półrocza rachując donieść o ubytku psa dla uwidocznienia w spisie.

Zaniechanie tego doniesienia pociąga za sobą obowiązek uiszczenia półrocznej opłaty.

§. 8.

Uiszczone opłaty zwracanemi nie będą.

§. 9.

Kto psa przed opłatą ukrywa, lub cudzej marki używa, ulegnie karze w wysokości potrójnej opłaty.

§. 10.

Marka winna być przymocowaną na obróży psa.

Psy nieopatrzone marką będą przez oprawcę chwytane, a po upływie trzech dni zgładzone, jeżeli posiadacz się nie zgłosi.

Schwytane psy wydawać będzie oprawca zgłaszającemu się posiadaczowi tylko po udowodnieniu uiszczenia opłaty lub kary w §. 9. przepisanej i zapłaceniu oprawcy kwoty 1 zł. w. a.

Psy, które służą do strzeżenia, nie trzymane na uwięzi, będą jako wałęsające się chwytane, posiadacze zaś, żądający w powyższym terminie ich zwrotu, winni będą wykazać się kartą uwolnienia, a nadto ulegną karze 1 zł. w. a.

§. 11.

W razie zagubienia marki można za opłatą 20 ct. w. a. otrzymać nową markę, przedtem atoli udowodnić należy, że opłata uiszczoną została.

§. 12.

Kary z mocy postanowień §. 4., 9. i 10. orzeka Zwierzchność gminna. Od takich orzeczeń Zwierzchności gminnej odwoływać się można w terminie dni 14. do politycznej władzy powiatowej.

Kary te wpływają do funduszu miejscowych ubogich lub funduszu zapomogi w gminie.

§. 13.

Ustawa ta wchodzi w życie w najbliższym dniu 1. Stycznia lub 1. Lipca po jej ogłoszeniu.

§. 14.

Bliższe instrukcye co do przeprowadzenia tej ustawy wyda Reprezentacya gminna.

§. 15.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, 2. Marca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 24.

U s t a w a

z dnia 2. Marca 1887, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta powiatowego Mościska na dalszy pobór opłaty od napojów spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gmina miasta powiatowego Mościska ma prawo pobierać przez przeciąg lat sześciu, od dnia wejścia tej ustawy w życie, opłatę od wszelkich napojów spirytusowych tak słodzonych, jak nie słodzonych, w gminie wyrabianych lub w obręb gminy wprowadzanych i w niej zużywanych po (8) ośm centów wal. austr. od jednego litra.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. wymienione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż czy też na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Mościska.

Art. IV.

Opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy. Produkcyi ani obrotu handlowego obciążać nią nie wolno.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 2. Marca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 25.

U s t a w a

z dnia 2. Marca 1887, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta powiatowego Grybowa na pobór opłaty gminnej od piwa, wódki i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta powiatowego Grybowa, zezwala się pobierać w latach 1887 włącznie do 1896 opłatę gminną od napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, a mianowicie:

od hektolitra piwa po 1 zł. 70 ct. w. a.,
od litra wódki po 10 ct. w. a.,
od litra miodu po 5 ct. w. a.

Art. II.

Do uiszczania opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art I poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborczy stanowi gmina miasta powiatowego Grybowa.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 2. Marca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 26.

U s t a w a

z dnia 2. Marca 1887, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasteczka powiatowego Mielca na pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych i araku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasteczka powiatowego Mielca zezwala się pobierać przez przeciąg lat sześciu opłatę gminną po (4) cztery ct. wal. austr. od każdego litra napojów spirytusowych słodzonych, tudzież araku, w obrębie gminy wytwarzanych, lub w ten obręb wprowadzanych, i w nim zużywanych.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązany jest, ktokolwiek napoje w art. I wymienione dla konsumcyi miejscowej wyrabia lub sprowadza, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborczy stanowi gmina: miasteczko powiatowe Mielec.

Art. IV.

Opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy. Produkcyi ani obrotu handlowego obciążać nią nie wolno.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 2. Marca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 27.

Ustawa

z dnia 2. Marca 1887, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta powiatowego Białej pobierać 4% opłatę czynszową.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta powiatowego Białej, pozwala się w latach 1887 włącznie do 1892, pobierać opłatę od czynszu najmu każdej nieruchomości, położonej w obrębie miasta, podlegającej podatkowi domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata ma wynosić po (4) cztery ct. od każdego zeznanego i w drodze urzędowej stwierdzonego złotego wal. austr. czynszu najmu.

Art. III.

Mieszkańcy miasta Białej, którzy opłacają za pomieszkanie roczny czynsz najmu, nie przenoszący dwudziestu czterech złot. w. a., nie podlegają tej opłacie.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do poboru tej opłaty uchwali Reprezentacya gminna.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 2. Marca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 28.

U s t a w a

o udzielenie gminie miasta Brodów prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Brodów prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Brodów pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu rogatkach, a mianowicie:

a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską;

b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;

c) przy drodze do Wielkich folwarków, obok starego okopiska;

d) przy drodze do Małych folwarków, obok skarbowego chmielnika;

e) na Jurydyce, w miejscu dawnego wału miejskiego;

f) na Podzamczu, naprzeciw skarbowego browaru;

g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólce.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) centów;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) cent.

Konie, krowy, woły, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi, a względnie ekwiwalentu w pieniądzach według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. Lipca 1885, Dz. ust. kr. Nr. 39 część XV. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. Września 1886 r., Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 80.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać, i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione, i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego oraz innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X

Gdyby gmina miasta Brodów, pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7. Lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24. Września 1886 r. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nie odpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów nie mniej też funduszów w myśl postanowienia § 28 ust. 5. ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, t. j. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brodów pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie powyższej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 7. Marca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.